

Nu mă uita

Panait Gabriela

Când noaptea pare un străjer înfrigurat,
Când țișătul iubirii-n zări se-adună,
Când ninge peste pietre ne-ncetat
Și țișăturii de gheț-n geam răsună,
Nu mă uita
Si fă-mă să respir în părul tău albit
De iarna vieții,
Ce-n lacrimile mele s-a topit
Si-acum mi-acoperă cărarea tinereții.
Nu mă uita,
Voi fi o adiere sălășluind în geamul tău aprins,
Îți voi șopti cu buze de tăcere
Dorințele ce în inimă s-au stins
Si prin tărâmul zării înghețate,
Ca-ntr-un ocean de stele căzătoare,
Îmi voi așterne lacrimile toate
Să se topească prin iarna trecătoare!
Privește iubite la noi,
Am rămas oameni triști de zăpadă!
Ne privim precum două statui
Sub ninsoarea care curge grămadă.
Privește iubite la noi,
Suntem freamăt de ramuri în zare
Desenând peste albul feeric
O poveste îngropată-n ninsoare!